

ទំនុកសេចក្តីទុកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់

មានទំនុកដំកើងជាច្រើនសំដែងពីមានទំនុកទុកចិត្តយ៉ាងជ្រាលជ្រៅក្នុងព្រះ និងសេចក្តីល្អរបស់ទ្រង់។ ការសំដែងបែបនេះមានច្រើននៅក្នុងទំនុកដំកើង ហើយអាចរកឃើញនៅក្នុងប្រភេទផ្សេងៗនៃទំនុកដំកើង។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ទស្សនៈនៃការទុកចិត្តមានយ៉ាងច្រើននៅក្នុងចំពូកចំនួនតិចនៅក្នុងកណ្តាទំនុកដំកើង ដែលបានបង្ហាញពីការជឿជាក់ទុកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់។ បទពិសោធន៍គឺជាគ្រូដ៏ចំណានក្នុងការបង្រៀនពី សេចក្តីជឿជាក់ទុកចិត្តនេះ។

និយមន័យ និងការបរិយាយពីទំនុកសេចក្តីទុកចិត្ត

នៅពេលខ្លះ និងកន្លែងខ្លះ អ្នកទំនុកដំកើងបាននៅក្នុងស្រមោលនៃសេចក្តីទុកចិត្តវេទនា នោះទំនុក សេចក្តីទុកចិត្តគឺត្រូវការចាំបាច់នៅក្នុងស្ថានភាព និងពេលវេលានោះ។ តែនៅក្នុងកណ្តាទំនុកដំកើង យើងមិនអាចតែងតែដឹង ឬកំណត់ពីវិបត្តិ ដែលនាំឲ្យអ្នកទំនុកដំកើងប្រកាសសេចក្តីទុកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់ ប៉ុន្តែជាទូទៅ អ្នកទំនុកដំកើងនិយាយពី ទុក្ខនៅកន្លែងស្ងាត់កំបាំង នៅតាមផ្លូវរបស់អ្នកទំនុកដំកើង។ មិនដូចទំនុកអរព្រះគុណ ដែលអ្នកទំនុកដំកើងបាននិយាយពីវិបត្តិ ហើយបន្ថែមនូវការធានាអះអាងពីថា វិបត្តិនោះបានកន្លងផុតទៅ ទំនុកសេចក្តីទុកចិត្តធ្វើការប្រកាសនូវការទុកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់ ប៉ុន្តែពួកគាត់មិន តែងតែបង្ហាញពីស្ថានភាពច្បាស់លាស់ពីការ ដែលធ្វើឲ្យគាត់ប្រកាសទំនុកសេចក្តីទុកចិត្តនេះទេ។ ពួកគាត់ភាគច្រើនផ្តល់តម្រូវការប៉ុណ្ណោះ។ ឧទាហរណ៍ ទំនុកដំកើង ២៧ និយាយតម្រូវការពីស្ថានភាពចំបាំង ដែលជាការដែលជំរុញឲ្យអ្នកទំនុកដំកើងប្រកាសពីទំនុកសេចក្តីទុកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់៖

*ទោះបីមានពួកពលមកបោះទំពច្បាំងនឹងខ្ញុំ
គង់តែចិត្តខ្ញុំមិនភ័យឡើយ
ទោះបីកើតមានចំបាំងទាស់នឹងខ្ញុំ
គង់តែខ្ញុំនឹងមានចិត្តសង្ឃឹមបានដែរ
(ខ៣ និង ខ៦ផងដែរ)*

ស្រដៀងគ្នាដែរ ទំនុកដំកើង ២៣ និយាយពីអ្នកទំនុកដំកើងបានឡោមព័ទ្ធដោយសត្រូវ (“*ទ្រង់រៀបតុនៅ មុខទូលបង្គំ ចំពោះពួកខ្មាំងសត្រូវផង*” ខ៥)។ ប្រហែលជា ការនោះ គឺជា “*ច្រកភ្នំនៃម្លប់សេចក្តីស្លាប់*” ហើយនៅ ក្នុងស្ថានភាពនោះ គាត់បានប្រកាសនូវទំនុកទុកចិត្ត។ នៅពេលដែល គ្មានការពណ៌នាច្បាស់លាស់ពីត្រាបាដ នូវវិបត្តិជាក់លាក់ នៅតែមានតម្រូវជំនួយខ្លះៗក្នុងការសិក្សាពីស្ថានភាព ដែលបណ្តាលឲ្យអ្នកទំនុកដំកើងទុកចិត្ត លើព្រះ។

ទុកយ៉ាងនេះក្តី នៅមានស្ថានភាពច្បាស់លាស់។ ការនេះមាននៅក្នុង ទំនុកដំកើង ៦២ ជាទីដែល អ្នកទំនុកដំកើងប្រាប់ពីអស់អ្នក ដែលព្យាយាមធ្វើឲ្យគាត់វិនាស៖

*“តើអ្នករាល់គ្នានឹងសង្ឃឹមចូលទៅលើមនុស្ស
ទាំងចង់សំឡាប់គេដល់កាលណាទៀត
ប្រៀបដូចជាកំផែងដែលទ្រុត ដូចជារបងដែលចង់រលំហើយ
គេប្រឹក្សាគ្នា ដើម្បីតែនឹងទំលាក់អ្នកនោះចុះពីយសរបស់ខ្លួន
គេចូលចិត្តនឹងសេចក្តីភូតភរ មាត់គេឲ្យពរ
តែនៅក្នុងចិត្ត គេប្រទេចផ្តាសាវិញ” (១៣-៤)។*

យើងបានរកឃើញនូវភាសាដូចគ្នាទៅនឹង ទំនុកដំកើង ៧៣ ដែលពណ៌នាពីអ្នកទំនុកដំកើងមាន ការព្រួយបារម្ភចំពោះការរីកចម្រើនរបស់មនុស្សអាក្រក់៖

*“តែងជើងទូលបង្គំ បានកន្លែកចេញហៀបនឹងផុតទីហើយ
ជំហាននៃទូលបង្គំបានហៀបនឹងរតលក្ខាត់ទៅ
ដ្បិតទូលបង្គំមានសេចក្តីច្រណែនចំពោះមនុស្សអំនួត
ដោយឃើញសេចក្តីចម្រើនរបស់មនុស្សអាក្រក់នោះ” (១២-៣)។*

ពិតណាស់ ការនោះហើយ ដែលជាបញ្ហា ដែលជំរុញឲ្យអ្នកទំនុកដំកើង ចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធនៃ ការទុកចិត្ត ជាទីដែលគាត់បានរកឃើញសេចក្តីធូរស្បើយខាងផ្លូវចិត្ត (៧៣:១៧)។

ទំនុកសេចក្តីទុកចិត្តបង្ហាញនូវបញ្ហា ដែលអ្នកទំនុកដំកើងមាន ហើយយើងរំពឹងគិតថា នឹងមានការអ្វីទាំង ច្រើន ប៉ុន្តែមិនមានដូច្នោះទេ។ ជំនួសឲ្យការយំសោកនៅក្នុងស្ថានភាពណាមួយនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកទំនុកដំកើង នោះពួកគាត់ឈរ ហើយមើលលើសពីការយំសោក ដោយមានសេចក្តីទុកចិត្ត និងមានសេចក្តីសង្ឃឹមជឿជាក់ តែក៏ផ្ទុយពីទំនុកអរព្រះគុណ គឺថា គាត់មិនទាន់រួចផុតពីវិបត្តិរបស់គាត់នៅឡើយទេ។ ប៉ុន្តែ អ្នកទំនុកដំកើងអាច ប្រឈមមុខចំពោះបញ្ហាវិបត្តិនោះបាន នាពេលឥឡូវនេះ ពីព្រោះបទពិសោធន៍របស់គាត់បានបង្រៀនដល់គាត់ថា ព្រះអម្ចាស់តែងតែល្អ ហើយនឹងឆ្លើយតបចំពោះសេចក្តីអធិស្ឋាន នៅពេលកូនរបស់ទ្រង់ស្រែករកទ្រង់។ ទំនុកដំកើងបែបទាំងនេះ គឺជាការសំដែងចេញនូវសេចក្តីជំនឿ មិនមែនការប្រកាសជោគជ័យនោះទេ។ ការទាំងនោះត្រូវសម្រាយផ្លូវ នាំទៅរកជោគជ័យ តែពិតប្រាកដនោះ ការទាំងនោះមិនបានន័យថា បានជោគជ័យ ពិតប្រាកដនោះដែរ។ ទំនុកសេចក្តីទុកចិត្តនៅក្នុងបេះដូងរបស់អ្នកថ្វាយបង្គំព្រះនៅសម័យកាលនោះ ហើយ បង្ហាញពីជីវិតខាងវិញ្ញាណ ដែលអាចរក្សាពួកគេឲ្យឈរមាំមួនក្នុងព្រះអង្គ ក្នុងពេលដែលគេរស់នៅក្នុងពិភពនៃ ការឈឺចាប់ និងចលាចល។ នៅក្នុងខ្សែជីវិតរបស់គាត់ ក្នុងគ្រប់ទាំងស្ថានភាពលំបាក នោះយើងឃើញបដានៃ សេចក្តីជំនឿរបស់គាត់បង្ហាញចេញឲ្យគ្រប់គ្នាបានឃើញ។

លក្ខណៈនៃទំនុកសេចក្តីទុកចិត្ត

១. ការប្រកាសពីសេចក្តីទុកចិត្ត

អ្នកទំនុកដំកើងនឹងប្រកាសពីសេចក្តីទុកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់

២. សេចក្តីអញ្ជើញឲ្យទុកចិត្ត ឬសង្ឃឹម

ការនេះមិនតែងតែបង្ហាញមាននៅក្នុងទំនុកសេចក្តីទុកចិត្តទេ ប៉ុន្តែ វាមាននៅក្នុងទំនុកដំកើងមួយចំនួន ផងដែរ ដូចជា ទំនុកដំកើង ៤:៤, ៥; ២៧:១៤ និងនៅក្នុងទំនុកសេចក្តីទុកចិត្ត ៦២:៨ និង ១១៥:៩-១១។

៣. មូលដ្ឋានចំពោះសេចក្តីទុកចិត្ត

ជួនកាល អ្នកទំនុកដំកើងបានទទួលចំណេះដឹង និងគោលការណ៍ខាងវិញ្ញាណ ដែលគាត់បានសង្កេតឃើញ ឬបទពិសោធន៍ ដែលបានបង្រៀនគាត់ ជាមេរៀនសេចក្តីជំនឿ។

៤. ការសុំ

នេះគឺជាសេចក្តីអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿ។ ឧទាហរណ៍ អ្នកទំនុកដំកើងដឹងថា ព្រះគឺជាព្រះពេញដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា ហើយទ្រង់អាចបង្ហាញសេចក្តីមេត្តាករុណាម្តងទៀត៖ ១២៣:២-៣

៥. ការប្តេជ្ញា ឬសន្យាសរសើរព្រះអម្ចាស់ (១៦:៧; ២៧:៦៦; ១១៥:១៧-១៨)។

សេចក្តីសន្យានេះបានលេចឡើងចេញពីជម្រៅនៃសេចក្តីជំនឿ ដែលថា ព្រះនឹងស្តាប់ការអំពាវនាវរបស់ គាត់ និងមកជួយសង្គ្រោះគាត់។

៦. ការប្រកាសសេចក្តីទុកចិត្ត

ប្រភេទទំនុកសេចក្តីទុកចិត្ត

១. ទំនុកសេចក្តីទុកចិត្តបែបបុគ្គលភាព

ទំនុកសេចក្តីទុកចិត្តបែបបុគ្គលភាពមាន ទំនុកដំកើង ៤, ១៦, ២៣, ២៧, ៦២ និង៧៣។

២. ទំនុកសេចក្តីទុកចិត្តបែបសហគមន៍

ទំនុកសេចក្តីទុកចិត្តបែបសហគមន៍ មាន ទំនុកដំកើង ៩០, ១១៥, ១២៣, ១២៤, ១២៥ និង១២៦។